

Tajna broja 72

(hramovi, vrijeme-kalendar, igra-kocka, pristup subatomskej prirodi svijeta)
Giza, Angkor, Bosanske piramide...

Knjiga „Ogledalo neba – potraga za izgubljenom civilizacijom“ („Heaven’s Mirror – Quest for the Lost Civilization“) Grahama Hancocka i Santha Faiie, opisuje već poznatu činjenicu da je Zemlja „slika nebesa“, ali puno detaljnije prenosi kako su se i kada diljem Zemlje gradili kozmički hramovi s „dvoranama koje nalikuju nebu“.

Uvod knjige počinje dijelovima iz Smaragdnih ploča:

“Nebo iznad, nebo ispod;
Zvijezde iznad, zvijezde ispod;
Sve što je odozgo, odozdo će se pokazati.
Sretan je onaj tko odgonetne zagonetku.”

Jesu li bosanske piramide dio velike obitelji starodrevnih građevina na temelju “nove” činjenice, a to je broj 72? Naime, Semir Osmanagić otkrio je bosansku Piramidu Sunca 2005. godine. Međutim, Piramida Sunca, ukoliko je dio planetarne i galaktičke mreže piramida i hramova, morala bi uključivati broj 72 u svojoj arhitekturi, vanjskoj ili unutarnjoj, ili arhitekturi cijelog kompleksa (npr. **144** = 72 x 2; **180** = 72 x 2 + 36; **216** = 72 x 3; **252** = 72 x 3 + 36; **288** = 72 x 4; **324** = 72 x 4 + 36; **360** = 72 x 5; **396** = 72 x 5 + 36; **432** = 6 x 72...).

Bosanska Piramida Sunca

Što čini posebnim ili važnim ovaj broj u gradnji drevnih građevina, piramida, hramova, svetih mjesta? Znanje o precesiji i svetoj geometriji.

U godini postoje glavne točke prema kojima su bile usmjerene brojne drevne i svete ceremonije širom svijeta, a to su: zimski solsticij (21.12.), proljetni ekvinocij (21.03.), ljetni solsticij (21.06.) i jesenski ekvinocij (21.09.). Te točke predstavljaju mjesto u godišnjoj orbiti Zemlje oko Sunca. Sjeverni pol Zemlje, nagnut u svojoj osi, usmjeren je najdirektnije *od* Sunca 21.12. i najdirektnije *prema* Suncu 21.06., a bočno prema Suncu leži 21.03. i 21.09. Pojas zvijezda, koji su antički astronomi organizirali u 12 sazviježđa zodijaka, leži u ravni zemljine orbite. Dok Zemlja kruži svojom orbitom, Sunce u različitim trenucima leži između Zemlje i svakog od 12 zodijačkih sazviježđa, koji traju mjesec dana¹.

Precesija postoji u dužoj vremenskoj skali. Polagano kružno kolebanje Zemlje premiješta položaj svih zvijezda brzinom od 1° svake 72 godine (za 360° u periodu od 25.920 godina). Najpoznatiji efekt je prividna postepena rotacija 12 sazviježđa zodijaka u odnosu na

¹ Po mjesečevom kalendaru.

točku izlaska Sunca na dan proljetnog ekvinocija, koja omogućava svakom sazviježđu da na taj dan „udomi“ Sunce slijedećih 2160 godina².

U mitu o stvaranju kalendara³ postoji posebno razdoblje u godini kada su se Bogovi kockali⁴. Naime, Thoth se kockao s Konsuom (Mjesecom, drevnim lunarnim božanstvom), za 1/72 njegove svjetlosti ($360/72 = 5$) tj. 5 dana i, naravno, pobijedio. Tijekom tih 5 dana rodili su se bogovi: Horus, Oziris, Set, Izida i Neftis.

Dakle, Thota se smatra kreatorom kalendara i lunarne godine od 365 dana, što nas opet vraća na upravo spomenute Smaragdne ploče, koje se također pripisuju Thotu kao njegov autorski rad.

Prema Drunvalu Melchizedeku i njegovoj knjizi „*The Ancient Secret of the Flower of Life*“⁵, Thoth je napisao povijest čovječanstva s muškog stajališta, a njegova žena Sesat (Shesat) sa ženskog. Drunvalo navodi da je jedno od Thotovih imena – Chinquetet Arlich Vomalites. Moja prva pomisao prilikom čitanja je tada bila „Arlič! On je naš! – pa mi potječemo od Thota!“

Vratimo se na knjigu Hancocka i Faiie koja prikazuje koliko je fascinantno broj 72 utkan na nebu i na tlu, te da postoje cijeli kompleksi zodijskih gradova na Zemlji.

Dakle, već je poznata činjenica da je **Keopsova piramida** orijentirana prema sazviježđu Orion, a da je Sfinga pogledom usmjerena na proljetni ekvinocij – 21.03. Precesijski broj 216 (72×3) nađen je u srcu piramide, u trouglu koji formiraju tri osnovne dimenzije Kraljeve odaje⁶.

Druidi su poštovali broj 72. Prisutan je u njihovim predajama: postoje 72 poteza potrebna da bi se ispisala 22 znaka „ogamskog“ alfabeta koji su koristili svećenici za tajno sporazumijevanje.

Piramida Kukulkan (Pernata zmija) u Chichen Itzi (Yukatan) ima na vrhu hram u kojem je smješten kameni kip jaguara obojen u crveno, čija usta su bila otvorena na način za koji su drevne Maje smatrale da predstavlja „ulaz u podzemni svijet“, a jaguarove pjege predstavljene su sa 72 komadića žada usađena u tijelo kipa⁷.

U **Teotihuakanu**, piramide s Avenijom Mrtvih (koja simbolizira Mliječni put) sadrže u cijelom kompleksu broj 72. Na istom je principu „ogledala neba“, kao i Giza s rijekom Nil (koja simbolizira Mliječni put, nebeski Nil). U Teotihuakanu je utvrđeno poravnanje sa zalaskom Plejada (ili Vlašića) u sazviježđu Bika, i to oko 150. g.n.e⁸.

„Vremenski strojevi“ izgrađeni su i u Kambodži točnije u gradovima **Angkor Wat** i **Angkor Thom**.

² Graham Hancock i Santha Faiia „Ogledalo neba – potraga za izgubljenom civilizacijom“ („Heaven’s Mirror – Quest for the Lost Civilization“), Novi Sad, Stylos art, 2009. (str. 30 i 49)

³ Mit o stvaranju kalendara:

<http://www.ancientegyptonline.co.uk/thoth.html>,

<http://en.wikipedia.org/wiki/Thoth>

⁴ Bacajući kocku.

⁵ Drunvalo Melchizedek „Drevne tajne cvijeta života“ („The Ancient Secret of the Flower of Life“), Volume 1, str. 29-31.

⁶ Hancock i Faiia (str. 52)

⁷ Hancock i Faiia (str. 26 i 27)

⁸ Hancock i Faiia (str. 23 i 24)

Pogled na Angkor Wat iz zraka

Foto: <http://en.wikipedia.org/wiki/File:Angkor-Wat-from-the-air.JPG>

Angkor Wat za vrijeme proljetnog ekvinocija

Foto: [http://www.cambodiatourservices.com/userfiles/images/2\(5\).jpg](http://www.cambodiatourservices.com/userfiles/images/2(5).jpg)⁹

Smatra se da ime „Angkor“ označava iskrivljen oblik sanskrske riječi „nagara“ – „grad“. Međutim, u staroegipatskom jeziku ima vrlo precizno značenje – „bog Horus živi“. Ostali prihvatljivi prijevodi „Ankh-Hor“ ili „Ankhhor“ su „Nek živi Horus“, „Živi Horus“ i „Život Horusu“. U jednom od sačuvanih zapisa Jayavarmana VII, kmerskog kralja koji je u 12. stoljeću izgradio Angkor Thom i Bajon („Otac Jantre“), pojavljuje se rečenica na steli, iskopanoj u kraljevoj palači, da je „zemlja Kambu“ (Kambodža) „slična nebu“.

Na tom lokalitetu postoje 72 građevine koje koriste brojeve iz precesijskog niza (54, 108); lokalitet je smješten na 72° geografske dužine istočno od piramida u Gizi¹⁰.

U egipatskim predajama, **Pratioci Horusa** (Shemsu Hor) legendarni osnivači svetog grada Heliopolisa, prikazani su kao prenosioci velikog astronomskog znanja. Spomenici i hijeroglifski zapisi povezani su s Heliopolisom – velike piramide u Gizi, Velika sfiga i Tekstovi piramida – svi su vrlo astronomski po svojoj prirodi, i predstavljaju kôd preciznih promatranja precesije ekvinocija, koja napreduje stopom od jednog stupnja svake 72 godine.

U knjizi se navodi da je priča o Horusu priča o uskrsnuću Ozirisa, o težnji upućenika da se uzdigne iznad iskušenja smrti i da se trijumfalno vrati u život. Bog Oziris je vladao u Egiptu, u Prvom vremenu, u kraljevstvu uspostavljenom po pravilima kozmičke pravde. Ubio ga je brat Set, za kojeg predaja prenosi da je imao 72 suučesnika u zavjeri. Oziris je nakratko vraćen u život uz pomoć Izide, koja je potom poprimila obličje sokolice i lebdjela nad njegovim falusom da bi primila u sebe njegovo sjeme te je tako začet Horus¹¹.

⁹ FOTO GALERIJA – Kamboda: http://www.cambodiatourservices.com/photo_gallery.php

¹⁰ Hancock i Faiia (str. 190)

¹¹ Hancock i Faiia (str. 113)

Na broju 72 temelji se i geodetski sustav izražen u odnosu dimenzija Velike piramide i planeta Zemlje – 1 : 43.200 (600 x 72).

Današnji geografi i kartografi koriste *podjelu* (čije podrijetlo je nepoznato) zemaljske kugle na 360° geografske dužine, pojasevi koji se protežu od jednog do drugog pola i svaki je na ekvatoru širok oko 112 km. Od drevnih vremena astronomi tako prikazuju i „nebesku sferu“ Sunca i Mjeseca, planeta i zvijezda. Kugla se, također, može podijeliti i na 5 jednakih segmenata od kojih je svaki širok točno 72°.

Današnja mreža linija geografskih dužina određena je politikom posljednjih stotinjak godina. Prema njoj, prva linija te mreže – 0° geografske dužine, tzv. „nulti meridijan“ – prolazi preko Kraljevske zvjezdarnice Greenwich (The Royal Greenwich Observatory) u Londonu. Do tada je nulti meridijan prolazio kroz Gizu, točnije kroz Veliku piramidu. Piramide u Gizi nalaze se sada na 31,15° geografske dužine istočno od greenwichkog meridijana, antički Heliopolis na 31,20° istočno, a hramovi u Angkor Watu leže na 103,50° istočno. Udaljenost između svetog područja Giza-Heliopolis, čiji su astronomi pratili astronomsku „putanju“ Horusa i svetog područja u Angkoru („Bog Horus živi“) iznosi 72° (103° - 31° = 72°).

Centralna kula u Angkor Watu opisana je u knjizi „Ogledalo neba“ kao „vrh bizarne piramide-planine ukrašene gotičkim tornjevima koji se dižu iz pejzaža sakralne geometrije“. Mene pak iz profila podsjećaju na formu češera¹². Međutim, hramovi se najbolje vide promatrani iz zraka. Građevine predstavljaju „fizičke“ mandale uma rasprostrte na tlu Zemlje, načinjene od kamena i vode. Čovjek se kroz ove mandale mogao kretati ne samo umom i duhom, već i fizički. U budističkoj praksi, mandale su instrumenti inicijacije, osmišljene kako bi uvjetovale određene procese koji neofitima mogu pomoći na pravom i uzanom puteljku prema stanju prosvjetljenja¹³.

John Grigsby je 1996. godine došao do sljedećeg otkrića: kao što **3 velike piramide u Gizi** u Egiptu predstavljaju model triju zvijezda pojasa **južnog sazviježđa Orion**, isto tako i **glavni spomenici Angkora (namjanje 15 glavnih piramida-hramova)** predstavljaju model **sjevernog sazviježđa Zmaja**¹⁴.

Autori knjige su na temelju Grigsbyevih otkrića primijenili kompjuterski program Skyglobe 3,6 koji im je otkrio astronomsku podlogu triju velikih piramida i Velike sfinge u Gizi i koji omogućuje izračun efekta precesije na položaje zvijezda te određuje precizne simulacije položaja zvijezda iznad bilo koje točke na površini Zemlje, u bilo kojoj epohi, točno u mjesec, dan, sat i minutu¹⁵.

Giza i Sfinga su prema kompjuterskom modelu savršeno orijentirane u trenutku izlaska Sunca na dan proljetnog ekvinocija 10.500 g.p.n.e. i to je bio trenutak kad je dijagram nebo-zemlja „legao“ na svoje mjesto s Orionom na meridijanu. Zatim je isto primijenjeno za Angkor Wat, te je ustanovljeno da je upravo u trenutku izlaska Sunca na dan proljetnog ekvinocija 10.500 g.p.n.e. sazviježđe Zmaja ležalo točno na sjeveru, nasred neba, opkoračujući meridijan znatno iznad horizonta, u identičnom obrascu koji na tlu repliciraju glavni hramovi Angkora¹⁶.

¹² Češer se koristi za prikaz pinealne žlijezde, koja je smještena u ljudskom mozgu. Naziv pinealna žlijezda dolazi od engleske riječi „pine cone“ (borov češer), jer oblikom podsjeća na češer.

¹³ Hancock i Faiia (str. 116-133)

¹⁴ Hancock i Faiia (str. 126)

¹⁵ Hancock i Faiia (str. 128)

¹⁶ Hancock i Faiia (str. 131-133)

Uskršnji otoci su bili domaćim stanovnicima poznati pod imenom Te-Pito-O-Te-Henua (Pupak svijeta) i Mata-Ki-Te-Rani (Oči koje gledaju ka nebu). Otoci su najbliže precesijskom broju 144° istočne geografske dužine u odnosu na „meridijan Angkora“¹⁷.

Ovo je kratki prikaz samo nekih lokaliteta koji se spominju u knjizi „Ogledalo neba“, a koji su donedavno bili naoko nepovezani. Sada počinju dobivati konture jednog jedinstvenog mehanizma koji nam prenosi otkucaje, čije pulsiranje bismo napokon trebali osijetiti i prepoznati. Također je zanimljivo da su mnogi od tih lokaliteta povezani s idejama o zagrobnom životu.

Hramove čovječanstva u Damanhuru izgradili su stanovnici Damanhura unutar srca planine na dubini od 72 metra. Federacija Damanhur osnovana je 1975. godine u sjevernoj Italiji u podnožju pijemontskih Alpa.¹⁸ U Hramova čovječanstva svaki aspekt ima značenje: boje, mjere, svaki detalj prati precizan kôd oblika i proporcija, svaka dvorana ima svoju specifičnu rezonanciju i vlastiti zvuk. Hramovi čovječanstva simbolično predstavljaju unutarnje prostorije unutar svakog ljudskog bića. Hodanje njihovim dvoranama i hodnicima predstavlja putovanje unutar vlastitih dubina.

Izgrađeni su na mjestu gdje euroazijska kontinentalna ploča susreće afričku ploču, potiskujući mineral milonit, star 300 milijuna godina, stijenu koja nosi fizičku energiju Zemlje. Hramovi čovječanstva izgrađeni su unutar tog minerala, čija prisutnost slijedi savršeno tok sinkronih (energetskih) linija planete. Sinkrone linije su poput velikih rijeka energije koji prolaze Zemljom te ju povezuju sa svemirom. Hramovi su izgrađeni unutar čvora, na mjestu gdje se susreću četiri sinkrone linije.

Broj 72 je, također, značajan i u kabali. „**72 imena Božja**“ su kao svojevrsna tehnologija za dušu¹⁹. Drevni kabalist Rav Shimon bar Yochai napisao je u Zoharu da je Mojsije, a ne Bog, razdvojio Crveno more, omogućivši Izraelcima da pobjegnu faraonu i egipatskoj vojsci²⁰. Kako bi ostvario ovo prividno čudo, Mojsije je koristio moćnu duhovnu tehnologiju, imao je formulu koja mu je doslovno dala pristup subatomskej prirodi svijeta. Ta se formula zove 72 imena Božja. Svako od tih 72 imena je niz od 3 hebrejska slova koja djeluju na specifične, duhovne frekvencije i imaju izuzetnu moć da prevladaju prirodne zakone u svim oblicima, uključujući i ljudske. S tim se frekvencijama može povezati jednostavnim gledanjem slova ili njihovom vizualizacijom zatvorenih očiju.

Zanimljiva je i igra sinkroniciteta s brojem 72 od trenutka kada je Semir Osmanagić, u travnju 2005., godine posjetio Zavičajni muzej u Visokom²¹. Direktor Muzeja odveo ga je na vrh obližnjeg brda, Visočicu, gdje se nalaze ostaci srednjovjekovnog grada Visoko, te je spomenuo kako Visočica ima piramidalni oblik. Ta primjedba privukla je Semirovu pažnju. Nakon silaska s vrha, zaključio je da ga podsjeća na meksičke piramide. Odlazi u auto i uzima primjerak svoje knjige „Civilizacije prije početka zvanične historije“. Sinkronicitet je otvorio Semirovom rukom 108. stranicu na kojoj se nalazi fotografija meksičke piramide, što inače znači $108 = 72 + 36$. Nadam se da, u ovom drevnom „vremenskom mehanizmu“ bosanske piramide predstavljaju jedno od klatna na nebeskom svodu.

¹⁷ Hancock i Faiia (str. 222)

¹⁸ Hramovi čovječanstva u Damanhuru, sjeverna Italija:

<http://www.damanhur.org/component/content/article/25/40-the-temples-of-humankind>

¹⁹ Yehuda Berg: „The 72 names of God“, Kabbalah Publishing, 2004.

²⁰ The 72 names of God: <http://www.kabbalah.com/wisdom/72Names>

²¹ Semir Osmanagić: „Bosanska piramida Sunca“, Sarajevo, Klepsidra, 2005. (str. 65-71)

26.12.2012.- 08.02.2013.

Tatjana Sućec

p.s. zahvaljujem humoru Bogova, što sam od prijatelja dobila na poklon 25.12.2012. kocku za kockanje napravljenu od bračkog kamena